

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 16Csp/31/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121563753
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Černáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2023:6121563753.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Máriou Černákovou, v spore žalobcu: Collect Management s. r. o., so sídlom Námestie sv. Egídia 44, 058 01 Poprad, IČO: 53 033 361, zastúpeného: JUDr. Petrom Behúňom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie v Poprade, Námestie sv. Egídia 44, 058 01 Poprad, IČO: 52 461 092, proti žalovanej: U. V., K.. XX.XX.XXXX, O. W. XXXX/XX, XXX XX Ž., o zaplatenie sumy 309,82 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanej sa voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu dňa 07.12.2021 Okresnému súdu Banská Bystrica sa žalobca domáhal, aby súd v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazhe žalovanú zaplatiť sumu 309,82 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 104,40 eura od 16.04.2020 do zaplatenia, zo sumy 114,84 eura od 12.05.2020 do zaplatenia, zo sumy 25,58 eura od 16.06.2020 do zaplatenia, zo sumy 13,- eur od 14.07.2020 do zaplatenia, zo sumy 52,- eur od 13.08.2020 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovanú pohľadávku nadobudol na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, pričom pohľadávka dlžníka vznikla titulom neuhradených faktúr za poskytované služby, resp. dodaný tovar právnym predchodcom žalobcu.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci dňa 22.12.2021 platobný rozkaz sp. zn.: 7Up/1894/2021, ktorý sa však žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk. Žalobca na základe výzvy Okresného súdu Banská Bystrica navrhol podľa § 10 ods. 1 Zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní, pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetnú právnu vec tunajšiemu súdu ako súdu miestne príslušnému dňa 20.04.2022.

3. Súd žalovanej doručil žalobu spolu s jej prílohami podľa § 116 ods. 2 CSP a zároveň ju v zmysle § 167 ods. 2 CSP vyzval, aby sa k nej vyjadrila. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila, skutkové tvrdenia žalobcu nijakým spôsobom nepoprela.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vec v zmysle § 180 CSP prejednal v neprítomnosti žalobcu ako aj žalovanej, ktorí sa na pojednávanie nedostavili. Po oboznámení sa s obsahom predložených listinných dôkazov, a to najmä návrhom na vydanie platobného rozkazu, oznámením o postúpení pohľadávok zo dňa 10.05.2021, Zmluvou o poskytovaní verejných služieb zo dňa 03.10.2016, Kúpnu zmluvou č. 2380465910 spolu s Prílohou č. 1 kúpnej zmluvy, faktúrou č.: 1320461764, faktúrou č.: 1420447533, faktúrou č.: 1570434864, faktúrou č.: 1590394497, faktúrou č.:

1590419206, predžalobnou výzvou zo dňa 25.10.2021, rozpisom neuhradenej pohľadávky, podacím hárkom Slovenskej pošty, a. s., č.: EPH256463945, platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn.: 7Up/1894/2021 zo dňa 22.12.2021, návrhom žalobcu na pokračovanie v konaní, uznesením Okresného súdu Levice sp. zn.: 16Csp/31/2022 - 55 zo dňa 25.04.2022, súd ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

5. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť O2 Slovakia, s. r. o. a žalovaná, uzavreli dňa 03.10.2016 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej bol žalovanej aktivovaný program služieb „O2 Paušál“. Dňa 25.04.2018 uzavreli zmluvné strany aj Kúpnu zmluvu č.: 2380465910, na základe ktorej sa spoločnosť O2 Slovakia, s. r. o. zaviazala dodať žalovanej telekomunikačné zariadenie „Huawei Mate 10 lite zlatý“ a žalovaná sa zaviazala zaplatiť zaň dohodnutú kúpnu cenu. Kúpna cena telekomunikačného zariadenia predstavovala v zmysle zmluvy sumu 314,- eur, ktorú sa žalovaná zaviazala zaplatiť tak, že časť kúpnej ceny vo výške 2,- eur uhradí v hotovosti pri prevzatí tovaru. Zvyšnú časť kúpnej ceny sa zaviazala zaplatiť vo forme 24 platieb vo výške 13,- eur podľa splátkového kalendára obsiahnutého v zmluve.

6. Spoločnosť O2 Slovakia, s. r. o. vystavila žalovanej za poskytnuté telekomunikačné služby a titulom splátkového kalendára vyplývajúceho z kúpnej zmluvy faktúru č.: 1590394497 vo výške 108,40 eura s dátumom splatnosti dňa 15.04.2020, faktúru č.: 1590419206 vo výške 227,24 eura s dátumom splatnosti dňa 11.05.2020 (z toho sumu 118,84 eura za aktuálne zúčtovacie obdobie a sumu 108,40 eura ako nedoplatok za predchádzajúcu neuhradenú faktúru), faktúru č.: 1570434864 vo výške 298,09 eura s dátumom splatnosti dňa 15.06.2020 (z toho sumu 70,85 eura za aktuálne zúčtovacie obdobie a sumy 108,40 eura a 118,84 eura ako nedoplatky za predchádzajúce neuhradené faktúry), faktúru č.: 1420447533 vo výške 311,09 eura s dátumom splatnosti dňa 13.07.2020 (z toho sumu 13,- eur za aktuálne zúčtovacie obdobie a sumy 108,40 eura, 118,84 eura a 70,85 eura ako nedoplatky za predchádzajúce neuhradené faktúry) a faktúru č.: 1320461764 vo výške 359,09 eura s dátumom splatnosti dňa 12.08.2020 (z toho sumu 52,- eur za aktuálne zúčtovacie obdobie a sumy 104,40 eura, 118,84 eura, 70,85 eura a 13,- eur ako nedoplatky za predchádzajúce neuhradené faktúry).

7. Dňa 07.05.2021 došlo k prejavu vôle smerujúcemu k postúpeniu pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb a Kúpnej zmluvy vo výške 309,82 eura zo spoločnosti O2 Slovakia, s. r. o., so sídlom Einsteinova 24, 851 01 Bratislava, IČO: 35 848 863 na žalobcu, ktorú skutočnosť oznámil postupca žalovanej listom zo dňa 10.05.2021. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu listom zo dňa 25.10.2021 - „Predžalobná výzva“, vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 309,82 eura a to v lehote 7 dní odo dňa doručenia výzvy, ktorú zásielku podal na poštovú prepravu dňa 27.10.2021.

8. Podľa § 5 ods. 1 Zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „ZoEK“), podnik na účely tohto zákona je každá osoba, ktorá splnila oznamovaciu povinnosť podľa § 15. Poskytovanie siete alebo služby v oblasti elektronických komunikácií pre tretiu osobu je podnikaním.5) <<https://www.epi.sk/zz/2011-351/znenie-20160701>>

9. Podľa § 15 ods. 1 ZoEK, osoba, ktorá chce podnikáť v oblasti poskytovania sietí alebo služieb, je povinná oznámiť tento zámer úradu pred termínom začatia ich poskytovania. Osoba je povinná oznámiť úradu aj zmeny v poskytovaní siete alebo služby alebo ukončenie ich poskytovania, a to do 15 dní od zmeny poskytovania siete alebo služby alebo ich ukončenia.

10. Podľa § 5 ods. 4 ZoEK, účastník je koncový užívateľ, ktorý uzatvoril s podnikom poskytujúcim verejnú službu zmluvu o poskytovaní verejných služieb.

11. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) ZoEK, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

12. Podľa § 43 ods. 12 písm. b) ZoEK, účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

13. Podľa prvej a druhej vety § 44 ods. 1 ZoEK, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy.

14. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

15. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

16. Podľa § 43 ods. 13 ZoEK, ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

17. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

19. Na právny vzťah založený Zmluvou o poskytovaní verejných služieb je potrebné aplikovať Zákon č. 351/2011 o elektronických komunikáciách, ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj Zákon č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne, nakoľko žalobcovi nesvedčí v predmetnom spore aktívna vecná legitimácia.

20. „Aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta.“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009)

21. Pasívnu vecnú legitimáciu žalovanej mal súd preukázanú, nakoľko ide o dlžníka zo zmluvných vzťahov, plnenie z ktorých je predmetom konania a túto žalobca preukázal ich predložením. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitimáciu odvodzoval z uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 07.05.2021.

22. V prípade pohľadávok vyplývajúcich zo záväzkového vzťahu medzi podnikom a účastníkom podľa Zákona č. 351/2011 o elektronických komunikáciách, je však potrebné okrem ustanovenia § 524 Občianskeho zákonníka aplikovať aj ustanovenie § 43 ods. 13 Zákona o elektronických komunikáciách, a žalobcu v tomto konaní tak zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie postupu uvedeného v tomto ustanovení a teda že právny predchodca žalobcu (O2 Slovakia, s. r. o.) ako veriteľ pohľadávky a podnik, písomne vyzval žalovanú ako dlžníka na úhradu dlhu a táto bola napriek výzve v omeškaní s jeho splácaním nepretržite 90 kalendárnych dní, keďže splnenie tohto postupu je predpokladom postúpenia splatnej pohľadávky podniku voči dlžníkovi na tretí subjekt bez súhlasu dlžníka.

23. Keďže v konaní nebolo tvrdené, nieto ešte preukázané, že by právny predchodca žalobcu ako veriteľ pohľadávky a podnik, písomne vyzval žalovanú ako účastníka na úhradu dlhu (súdu nebola

predložená žiadna výzva adresovaná žalovanej) a táto bola napriek výzve v omeškaní s jeho splácaním nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní ako ani skutočnosť, že žalovaná dala právnomu predchodcovi žalobcu súhlas na postúpenie pohľadávky, v prípade ktorom by sa tak zaslanie vyššie spomenutej výzvy a nepretržite dlhšie ako 90 dní trvajúce omeškanie žalovanej so splnením peňažného záväzku nevyžadovalo, má tak súd za to, že v danom prípade nebola splnená ani jedna z podmienok, za ktorých môže podnik postúpiť svoju splatnú pohľadávku inej osobe. V tejto súvislosti súd pre doplnenie ďalej udáva, že faktúry, ktorými právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanej ceny za poskytnuté a prijaté plnenia, nemožno považovať za výzvu v zmysle § 43 ods. 13 Zákona o elektronických komunikáciách. V tomto smere súd poukazuje aj na právny názor Krajského súdu v Nitre vyjadrený v jeho uznesení sp. zn.: 7CoCsp/12/2021 zo dňa 29.04.2022, bod 14. jeho odôvodnenia, v zmysle ktorého: „Odvolačný súd však súhlasí s súdom prvej inštancie v tom, že jednotlivé faktúry nemožno považovať za písomnú výzvu žalovanému, pretože podľa ust. § 43 ods. 13 má ísť o výzvu a nie o oznámenie dlžníkovi, akú sumu za poskytnuté služby má veriteľovi zaplatiť.“

24. Postúpenie pohľadávky podnikom na inú osobu bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 43 ods. 13 Zákona o elektronických komunikáciách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom (s poukazom na § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a tento právny úkon je tak v časti uplatňovanej pohľadávky absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, na ktorú neplatnosť súd ex offo prihliada. Keďže postúpenie predmetnej pohľadávky je neplatným právnym úkonom, žalobca nie je veriteľom žalovanej, a preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v celom rozsahu zamietol.

25. V súvislosti s často opakovanou argumentáciou ohľadom § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, súd opätovne poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009, podľa ktorého „súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta“ ako aj na uznesenie Ústavného súdu SR z 11.06.2019, sp. zn.: I. ÚS 246/2019, podľa ktorého „pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok“.

26. Pre úplnosť súd udáva, že aj keby však žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní preukázal, bolo by žalobu žalobcu nutné zamietnuť a to pre neunesenie bremena tvrdenia. Žalobca zhrnul podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia do dvoch viet a síce, že žalovanú pohľadávku nadobudol ako postupník na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok (Oznámenie o postúpení pohľadávok v prílohe). Pohľadávka dlžníka vznikla titulom neuhradených faktúr za poskytované služby, resp. dodaný tovar právnym predchodcom žalobcu (v prílohe). Povinnosť tvrdiť podstatné a rozhodujúce skutočnosti je základnou procesnou povinnosťou strany sporu a zahŕňa povinnosť uviesť všetko, čo je obsiahnuté v skutkovej podstate hmotnoprávnej normy. Povinnosť tvrdiť podstatné a rozhodujúce skutočnosti sa v právnej teórii označuje ako povinnosť substancovane tvrdiť, pričom túto povinnosť si strana sporu splní, ak uvedie také skutkové tvrdenia, ktoré je možné subsumovať pod konkrétnu hmotnoprávnú normu a je potom možné k takémuto skutkovému tvrdeniu vykonať aj dokazovanie. Posúdenie skutkových okolností podľa určitej právnej normy je povinnosťou súdu (iura novit curia), ktorý posudzuje, či platné právo umožňuje, aby na základe žalobcom tvrdeného skutkového stavu, mohlo byť nároku, ktorý žalobca uplatňuje, vyhovené. Strana sporu je tak povinná uviesť substancované skutkové tvrdenia úplne a pravdivo tak, aby bolo zrejmé, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť. Žalobca má tak v sporovom konaní v prvom rade povinnosť tvrdenia a následne je povinný uniesť dôkazné bremeno, pričom už nesplnenie povinnosti tvrdenia, má za následok v podobe prehry sporu. § 132 ods. 2 CSP zároveň žalobcovi zakazuje opísanie rozhodujúcich skutočností nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca svoj uplatňovaný nárok preukazoval predloženými faktúrami, ktoré vystavil právny predchodca žalobcu žalovanej. Žalobca v žalobe neuviedol, ktoré čiastkové sumy z jednotlivých faktúr si na základe zmluvy o postúpení pohľadávok voči žalovanej uplatňuje, v dôsledku čoho tak nie je možné posúdiť ich zmluvnú a zákonnú dôvodnosť ako ani posúdiť, či boli tieto účtované v zmysle platného cenníka. V predmetnom konaní tak ide o absenciu takých skutkových tvrdení, ktorých neuviedenie by malo za následok zamietnutie žaloby a to z dôvodu neunesenia bremena tvrdenia aj pre prípad, že by žalobca v konaní svoju aktívnu vecnú legitímáciu preukázal.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaná bola tou stranou sporu, ktorá bola s ohľadom na výsledok konania v konaní plne úspešná. Nakoľko však žalovanej preukázateľne v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli a ani si ich náhradu neuplatnila, súd rozhodol, že žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Levice.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).